

Daniel Kitabı - Altmış Doqquzuncu Nömrə

Nəsillər Dövrünün Üzə Çıxarılması: Adventizmin Dörd İyrəncliyi

Jeff Pippenger

2024-02-02

Allah heç vaxt dəyişmir və buna görə Adventizm dördüncü nəslində mühakimə olunur.

“Və O, böyründə yazıçının mürəkkəbqabı olan kətan geyimli adama səsləndi; və Rəbb ona dedi: Şəhərin ortasından, Yerusəlimin ortasından keç və onun içində edilən bütün iyrəncliklərə görə ah çəkib fəryad edən adamların alınlarına bir nişan qoy. O birilərinə isə mənim eşidəcəyim şəkildə dedi: Onun ardınca şəhərin içindən keçin və vurun; gözlünüz əsirgəməsin, nə də rəhm edin: qocaları da, cavanları da, bakirə qızları da, kiçik uşaqları da, qadınları da tamamilə qırın; lakin üzərində nişan olan heç bir adama yaxınlaşmayın; və Mənim müqəddəs məkanımdan başlayın. O zaman onlar evin önündə olan qoca adamlardan başladılar.”

“İsa qisas libaslarını geyinib, Allahın onlara verdiyi işığa cavab verməmiş olanların üzərinə hökmlərlə Öz qəzəbini tökmək üçün səmavi məbədin mərhəmət kürsüsünü tərk etmək üzrədir. ‘Pis bir əmələ qarşı hökm tez icra edilmədiyinə görə, buna görə bəşər övladlarının ürəyi pislilik etməyə tam yönəlir.’ Rəbbin onlara göstərdiyi səbir və uzunmüddətli təhəmmül vasitəsilə yumşalmaq əvəzinə, Allahdan qorxmayan və həqiqəti sevməyənlər şər yolunda öz ürəklərini daha da möhkəmləndirirlər. Lakin Allahın təhəmmülünün də hüdudları vardır və çoxları bu sərhədləri aşır. Onlar lütfün hüdudlarını keçiblər, buna görə də Allah müdaxilə etməli və Öz izzətini müdafiə etməlidir.

Amorlular haqqında Rəbb belə dedi: “Dördüncü nəslə onlar yenidən bura qayıdacaqlar; çünki Amorluların təqsiri hələ tam dolmayıb.” Bu xalq bütperəstliyi və pozğunluğu ilə seçilsə də, hələ öz təqsir kasasını doldurmamışdı və Allah onun tamamilə məhv edilməsi üçün əmr verməyəcəkdi. Xalq ilahi qüdrətin açıq-aşkar şəkildə təzahür etdiyini görməli idi ki, üzrsüz qalsınlar. Mərhəmətli Yaradan dördüncü nəslə qədər onların təqsirinə səbir göstərməyə razı idi. Sonra isə, əgər yaxşılığa doğru heç bir dəyişiklik görünməsəydi, Onun hökmləri onların üzərinə enəcəkdi.

“Sonsuz Olan hələ də yanılmaz dəqiqliklə bütün millətlərlə hesab aparır. Onun mərhəməti tövbəyə çağırışlarla təklif olunduğu müddətdə bu hesab açıq qalacaq; lakin rəqəmlər Allahın müəyyən etdiyi bir həddə çatdıqda, Onun qəzəbinin xidməti başlanır. Hesab bağlanır. İlahi səbir sona çatır. Onların lehinə artıq mərhəmət üçün yalvarış yoxdur.

“Peyğəmbər, əsrlər boyu irəliyə baxaraq, bu vaxtı öz baxışı önündə görmüşdü. Bu dövrün millətləri misilsiz mərhəmətlərin alıcıları olmuşlar. Səmanın nemətlərinin ən seçmələri onlara verilmişdir, lakin artan qürur, tamahkarlıq, bütperəstlik, Allaha qarşı həqarət və alçaq nankorluq onlara qarşı yazılmışdır. Onlar Allahla olan hesablarını sürətlə bağlamaqdadırlar.

“Lakin mənə titrədən odur ki, ən böyük işığa və imtiyazlara malik olmuş olanlar hökm sürən günahkarlıqla murdarlanmışlar. Onları əhatə edən saleh olmayanların təsiri altında, hətta həqiqəti iqrar edənlərin çoxu soyumuş və şərin güclü axını altında əzilmişdir. Həqiqi

dindarlığa və müqəddəsliyə yönələn ümumi istehza, Allahla sıx bağlılıqda olmayanları Onun qanununa ehtiramlarını itirməyə aparır. Əgər onlar işığa tabe olub həqiqətə ürəkdən itaət etsəydilər, onda bu müqəddəs qanun onlara, məhz belə xor görüldü kənara atıldığı zaman, daha da qiymətli görünərdi. Allahın qanununa qarşı ehtiramsızlıq daha aydın təzahür etdikcə, ona riayət edənlərlə dünya arasındakı sərhəd xətti daha da müəyyən olur. İlahi hökmlərə məhəbbət bir sinifdə artdığı ölçüdə, başqa bir sinifdə onlara qarşı nifrət də artır.”

“Böhran sürətlə yaxınlaşır. Sürətlə artan rəqəmlər göstərir ki, Allahın ziyarət vaxtı artıq demək olar ki, çatmışdır. Cəzalandırmağa könülsüz olsa da, yenə də cəzalandıracaq, həm də tezliklə. Nurda yeriyənlər yaxınlaşan təhlükənin əlamətlərini görəcəklər; lakin onlar sakit, laqeyd bir intizar içində oturub, Allahın ziyarət günündə Öz xalqını qoruyacağı inamı ilə özlərinə təsəlli verərək fəlakəti gözləməməlidirlər. Qətiyyən belə deyil. Onlar anlamalıdırlar ki, başqalarını xilas etmək üçün səylə çalışmaq onların vəzifəsidir və kömək üçün möhkəm imanla Allaha baxmalıdırlar. ‘Saleh adamın təsirli, hərərətli duası çox şeyə qadirdir.’”

“Möminliyin mayası öz qüvvəsini tamamilə itirməmişdir. Kilsənin təhlükəsi və ruh düşkünlüyü ən böyük olduğu zaman, nurda dayanan kiçik dəstə ölkədə edilən iyrəncliklər üçün ah-nalə edib fəryad edəcək. Lakin onların duaları xüsusilə kilsə naminə yüksələcək, çünki onun üzvləri dünyanın yolu ilə davranırlar.

Bu sadıq azlığın səmimi duaları əbəs olmayacaq. Rəbb qisas alan kimi irəli çıxdığı zaman, O, həm də imanı saflığında qoruyub saxlamış və özlərini dünyadan ləkəsiz tutmuşların hamısının müdafiəçisi kimi gələcək. Məhz bu vaxt Allah Öz seçdiklərinin, gecə-gündüz Ona yalvaranların qisasını almağı vəd etmişdir, hərçənd O, onlara qarşı uzun səbir göstərir.

“Əmr belədir: “Şəhərin ortasından, Yerusəlimin ortasından keç və onun ortasında edilən bütün iyrəncliklərə görə ah çəkib fəryad edən adamların alınları üzərinə bir nişan qoy.” Bu ah çəkən, fəryad edənlər həyat kəlamalarını bəyan edirdilər; onlar məzəmmət etmiş, nəsihət vermiş və yalvarmışdılar. Allaha hörmətsizlik edənlərdən bəziləri tövbə edib Onun qarşısında ürəklərini təvazökar etmişdilər. Lakin Rəbbin izzəti İsraildən çəkilib getmişdi; çoxları hələ də dinin zahiri formalarını davam etdirsə də, Onun qüdrəti və hüuru yox idi.” Şəhadətlər, 5-ci cild, 207–210.

Sister White-ın bu keçiddə işarə etdiyi Allahın hökmünün təsviri Yerusəlim şəhəri üzərinə gətirilən hökmdür; bu şəhər axır günlərdə Yeddinci Gün Adventist Kilsəsidir. Hökm bazar günü qanunu zamanı yekunlaşır, çünki məhz orada Allahın möhürü və vəhşi heyvanın nişanı vurulur. Yezekel kitabının səkkizinci fəslə dörd artan iyrəncliyi müəyyən edir. Birinci ayə, altıncı ilin altıncı ayının beşinci gününü göstərməklə, bu görüntünün möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl başa düşülməli olduğunu vurğulayır.

Yezekelin həmin tarixi istinad nöqtəsini daxil etməsinə ehtiyac yox idi. O, sadəcə belə yazı bilirdi: “Və belə oldu ki, mən öz evimdə oturarkən və Yəhuda ağsaqqalları qarşımda oturarkən, orada Rəbb Allahın əli üzərimə endi.” Onun “666”dan əvvəlki günə olan istinadı daxil etməsi peyğəmbərlik tələbələri üçün peyğəmbərlik xarakterli bir istinaddır. Vəhşi heyvanın adının sayına qalib gəlmiş olanlar üçün bu istinad “666”nın, probation bağlanmazdan dərhal əvvəl möhürü açılan İsa Məsihin Vəhyinin bir ünsürü olduğunu bildikləri bir istinaddır. Onlar bunu bilirlər, çünki onlar Allahın xalqıdırlar; Peterə görə, “keçmiş zamanlarda Allahın xalqı deyildilər.”

1 Peterin ikinci fəslində indi Allahın xalqı olanlar “Rəbbin lütfkar olduğunu dadmışlar”. Onlar peyğəmbərcəsinə Allahın sözünü “yemiş” olanlardır; Allahın sözünü yeməkdən imtina edənlərdən fərqli olaraq. Bütün peyğəmbərlər axır günlərdən danışirlar və Yəhyanın altıncı fəslində İsa belə bir xəbər verdi ki, Onun şagirdləri Onun bədənini yeməli və qanını içməlidirlər. Həmin fəsildə Onun bədənini yeməkdən və qanını içməkdən imtina edən şagirdlər bunu altmış altıncı ayədə etdilər.

O vaxtdan Onun şagirdlərinin çoxu geri döndü və artıq Onunla birgə yerimədi. Yəhya 6:66.

Axır günlərdə Məsihin bədənini yeyib qanını içən müdriklər anlayırlar ki, Palmoni olan Məsih Ecəzkar Sayandır və Onun imzası təqdim edildikdə onu tanıyırlar. Hizqiyal səkkizin açılış ayəsindəki “665” sayı, görmək istəyən hər kəs üçün, ən azı iki mühüm peyğəmbərlik məqamını müəyyənləşdirdiyi üçün oradadır. Birincisi budur ki, bu xəbər Şənbə qanunundan əvvəlki bir zaman dövrünü əhatə edəcək şəkildə başa düşülməlidir. İkincisi isə budur ki, “666” sayı Vəhy kitabında yalnız iki ayədən birindədir və həmin ayə axır günlərdə “müdriklərin” anlayacağını bildirərək bu şəkildə şərtləndirilmişdir.

Budur hikmət. Qoy idrak sahibi vəhşinin sayını hesab etsin; çünki bu, bir insanın sayıdır; onun sayı altı yüz altmış altıdır. Vəhy 13:18.

Axır günlərdə, İsa Məsihin Vəhyinin möhürü açıldıqda biliyin artmasını anlayan “müdriklər” biləcəklər ki, “666” mühüm peyğəmbərlik rəmzidir, çünki onlar bu ədəd üzərində qələbə qazanmış olacaqlar. Buna görə də Hizqiyal səkkizinci fəsildə dörd artan iyrənciliklə təmsil olunan getdikcə şiddətlənən bir üsyanı təqdim edir. Sonuncu iyrəncilik axmaqları günəşə səcdə edənlər kimi müəyyən edir və beləliklə, axır günlərdə Yerusəlimin (Adventizmin) mühakiməsini işarələyir. Bu mühakimə dördüncü nəsildə baş verir. Dörd iyrəncilik Laodikeya Adventizminin dörd nəslinin rəmzləridir.

Birinci nəsil 1863-cü ildə, Musanın “yeddi dəfə” andına qarşı üsyanla başladı. İyirmi beş il sonra, 1888-ci ilin üsyanı zahir oldu. Otuz bir il sonra, 1919-cu ilin üsyanı baş verdi; bu üsyan W. W. Prescottun “The Doctrine of Christ” adlı kitabı ilə təmsil olunurdu. Bundan otuz səkkiz il sonra, 1957-ci ildə, “Questions on Doctrine” kitabı ilə təmsil olunan üsyan baş verdi. İndi bu dörd nişan daşının nə üçün Yezekel səkkizin dörd iyrənciliyi ilə uyğunlaşdığını göstərməyə başlayacağıq.

1863-cü ildə Laodikeyalı Adventizm, Habaquq kitabının ikinci fəslindəki “vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın et” əmrinə uyğun olaraq yerinə yetirilmiş iki cədvəli əvəz etmək üçün yeni bir cədvəl təqdim etdi. 1863-cü il cədvəlində, iki müqəddəs cədvəldə 1260, 1290 və 1335 ilə birlikdə yer almış olan “yeddi zaman” peyğəmbərlik təsvirindən çıxarılmışdı. Habaquqda əmr göstərirdi ki, lövhələr (cəm halda) elə bir şəkildə nəşr ediləcək ki, “onu oxuyan qaça bilsin.” 1863-cü il cədvəli hədəfdən o qədər uzaq idi ki, onunla birlikdə izahat xarakterli bir vərəqənin verilməsi zəruri olmuşdu. Əlavə bir izahlı vərəqə olmadan 1863-cü il cədvəlinə baxıb “qaçmaq” mümkün deyildi.

Və Rəbb mənə cavab verib dedi: Vəhyini yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Habakkuk 2:2.

1863-cü il cədvəli, William Millerin öz yuxusunda gördüyü kimi, həqiqəti ört-basdır etmək üçün hazırlanmış saxta bir şey idi. İki müqəddəs cədvəl, məhz yer vəhşisinin həqiqi protestant buynuzu mövqeyini yenidən tutmuş xalqla Məsihin bağladığı əhdin rəmzi idi. Həmin iki cədvəl, 1844-cü ildə qəflətən Öz məbədinə gələn və gəldiyi zaman Əhdin Elçisi kimi gələn Məsihlə Millerçilər arasındakı əhd münasibətinin rəmzini təmsil edirdi. Qədim İsrail müasir İsraili təsvir edir və Məsih qədim İsraili Misir əsarətindən çıxardığı zaman, bununla O, müasir İsraili papa hakimiyyətinin min iki yüz altmış illik əsarətindən çıxaracağı vaxtı əvvəlcədən göstərirdi. Bacı Vayt bu iki tarixi dəfələrlə paralel tarixlər kimi təsdiq edir.

“Keçmiş əsrlərin toplanmış nuru üzərimizə saçır. İsrailin unutqanlığına dair qeyd bizim maariflənməyimiz üçün qorunub saxlanmışdır. Bu dövrdə Allah hər millətdən, qəbilədən və dildən Özünə bir xalq toplamaq üçün əlini uzatmışdır. Advent hərəkətində O, Öz irsi üçün iş görmüşdür, necə ki, israililəri Misirdən çıxararkən onlar üçün iş görmüşdü. 1844-cü ilin böyük məyusluğunda Onun xalqının imanı, Qırmızı dəniz yanında ibranilərin imanı sınaqdan keçirildiyi kimi, sınaqdan keçirildi.” Testimonies, cild 8, 115, 116.

Rəbb qədim İsrailə əhd girdiyi zaman, əhd münasibətini təmsil etmək üçün iki lövhə verdi. Rəbb müasir İsrailə əhd girdiyi zaman da, əhd münasibətini təmsil etmək üçün iki lövhə verdi. On Əmrin iki lövhəsi Habakkukun iki lövhəsini təmsil edən nümunədir. O, bu iki lövhəni onlara Qırmızı dənizdən keçiddən az sonra verdi; Sister White bunu 1844-cü ilin böyük məyusluğu ilə əlaqələndirir. 1844-cü ildən az sonra, peyğəmbərlik tarixinin baxımından, Rəbb ikinci lövhəni ortaya qoydu. Qədim İsrail Allahın qanununun əmanətdarları edildi, müasir İsrail isə yalnız Allahın qanununun deyil, həm də o böyük peyğəmbərlik həqiqətlərinin əmanətdarları edildi.

“Allah bu gündə Öz kilsəsini, qədim İsraili çağırdığı kimi, yer üzündə bir nur kimi dayanmağa çağırırdı. Həqiqətin qüdrətli yarganı ilə, birinci, ikinci və üçüncü mələklərin xəbərləri vasitəsilə, O, onları kilsələrdən və dünyadan ayırmışdır ki, onları Özünə müqəddəs bir yaxınlığa gətirsin. O, onları Öz qanununun əmanətdarları etmiş və bu zaman üçün peyğəmbərliyin böyük həqiqətlərini onlara etibar etmişdir. Qədim İsrailə etibar edilmiş müqəddəs kəlamlar kimi, bunlar da dünyaya çatdırılmalı olan müqəddəs bir əmanətdir.” Testimonies, 5-ci cild, 455.

İlk iki Əmr Allahın büt-pərəstliyə olan nifrətini göstərir və həmin ilk iki Əmrdə O bildirir ki, hökm üçüncü və dördüncü nəsillərə qədər icra olunur, çünki O Özünü qısqanc Allah kimi tanıdır.

“Qanun bu vaxt yalnız ibranilərin xeyri üçün bəyan edilməmişdi. Allah onları Öz qanununun mühafizəçiləri və qoruyucuları etməklə şərtləndirdi, lakin bu qanun bütün dünya üçün müqəddəs bir əmanət kimi saxlanmalı idi. On Əmrin hökmləri bütün bəşəriyyətə uyğundur və onların hamısının təlimi və idarəsi üçün verilmişdir. Qısa, əhatəli və nüfuzlu olan on hökm insanın Allaha və öz yaxınlarına qarşı vəzifəsini əhatə edir; və bunların hamısı məhəbbətin böyük əsas prinsipinə söykənir. ‘Rəbb Allahını bütün qəlbinlə, bütün canınla, bütün qüvvənlə və bütün düşüncənlə sev; və yaxınını özün kimi sev.’ Luka 10:27. Həmçinin bax: Qanunun Təkrarı 6:4, 5; Levililər 19:18. Bu prinsiplər On Əmrdə təfsilatı ilə ifadə olunur və insanın vəziyyətinə və şəraitinə tətbiq edilə bilən hala gətirilir.

“«Məndən başqa tanrıların olmayacaq.»”

“Əbədi, Öz-özündən mövcud olan, yaradılmamış Olan Yehova, bütün varlığın mənbəyi və saxlayıcısı olan məhz Özü, ali ehtiram və ibadətə yalnız Özü layiqdir. İnsana öz məhəbbətində və ya xidmətində hər hansı başqa bir obyektə birinci yeri vermək qadağan edilmişdir. Allaha olan məhəbbətimizi azaltmağa və ya Ona məxsus olan xidməti əngəlləməyə meyl edən, əziz tutduğumuz hər nə varsa, onu özümüzə allah etmiş oluruq.

“Özün üçün nə yuxarıda göydə olan bir şeyin, nə aşağıda yerdə olan bir şeyin, nə də yerin altında olan sulara olan bir şeyin oyma bütünü və ya hər hansı surətini düzəltməyəcəksən; onlara səcdə etməyəcək və onlara qulluq etməyəcəksən.”

“İkinci əmr həqiqi Allaha surətlər və ya bənzətmələr vasitəsilə ibadət etməyi qadağan edir. Bir çox bütperəst xalqlar iddia edirdilər ki, onların təsvirləri sadəcə İlahiyə ibadət etmək üçün istifadə olunan fiqurlar və ya rəmlərdir, lakin Allah belə ibadətin günah olduğunu bəyan etmişdir. Əbədi Olanı maddi əşyalarla təsvir etməyə cəhd etmək insanın Allah haqqındakı anlayışını alçaldırdı. Yehovanın sonsuz kamilliyindən uzaqlaşdırılmış ağıl Yaradanadək deyil, daha çox məxluqa yönəlirdi. Allah haqqındakı təsəvvürləri necə alçalırdısa, insan da eləcə alçaldı.”

“‘Mən, sənin Allahın Rəbb, qeyrətli Allaham.’ Allahın Öz xalqı ilə olan yaxın və müqəddəs münasibəti nigah timsalı altında təsvir edilir. Bütperəstlik ruhani zina olduğuna görə, Allahın ona qarşı narazılığı yerində olaraq qısqanclıq adlandırılır.” Patriarchs and Prophets, 305, 306.

Allahın qısqanclığı xüsusilə bütperəstliyə qarşı təzahür edir və təsadüfi deyildir ki, Hizqiyalın səkkizinci fəslində ilk iyrənclik “qısqanclıq surəti”dir.

Və altıncı ildə, altıncı ayda, ayın beşinci günündə, mən öz evimdə oturarkən və Yəhuda ağsaqqalları qarşımda oturarkən belə oldu ki, orada Xudavənd Rəbbin əli mənim üzərimə endi. O zaman baxdım, və budur, od görünüşünə bənzər bir surət vardı: onun belindən aşağısı od idi; belindən yuxarısı isə parlaqlıq görünüşündə, kəhrəba rəngi kimi idi. O, əl şəklini uzadıb məni başımın bir tutam saçından tutdu; və ruh məni yer ilə göy arasında qaldırdı və Allahın görüntülərində məni Yerusəlimə, şimala baxan iç qapının girişinə apardı; qısqanclığa təhrik edən qısqanclıq bütünün oturacağı orada idi. Və budur, İsrail Allahının izzəti orada idi, düzənlikdə gördüyüm görüntüyə uyğun olaraq. Sonra O mənə dedi: “Ey bəşər oğlu, indi gözlərini şimala tərəf qaldır”. Mən də gözlərimi şimala tərəf qaldırdım və budur, qurbangah qapısının girişində, şimal tərəfdə bu qısqanclıq bütü vardı. Hizqiyal 8:1–5.

Qısqanclıq surəti Yezekələ göstərilən dörd getdikcə artan iyrəncliyin birincisidir. Qısqanclıq surəti Adventizmdə getdikcə artan üsyanın dörd nəslinin birincisinin başlanğıcını təmsil edir. Birinci nəsil 1863-cü ildə başladı.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Qədim peyğəmbərlərin hər biri öz dövrlərindən daha çox bizim dövrümüz üçün danışmışdır; buna görə də onların peyğəmbərliyi bizim üçün qüvvədədir. ‘Bütün bu şeylər onlara ibrət olaraq baş verdi; və əsrlərin sonuna çatmış bizə nəsihət olsun deyə yazıldı.’ 1 Korinflilərə 10:11. ‘Onlara vəhy olundu ki, onlar bu şeylərdə özlərinə deyil, bizə xidmət edirdilər; həmin şeylər indi sizə Müjdəni göydən göndərilmiş Müqəddəs Ruhla təbliğ edənlər vasitəsilə

bildirildi; mələklər də bu şeylərə diqqətlə nəzər salmağı arzu edirlər.' 1 Peter 1:12....”

“Müqəddəs Kitab öz xəzinələrini bu son nəsil üçün toplamış və bir yerə bağlamışdır. Əhdi-Ətiq tarixinin bütün böyük hadisələri və ciddi əhəmiyyət daşıyan gedişatları bu son günlərdə kilsədə təkrarlanmışdır və təkrarlanmaqdadır.” Selected Messages, book 3, 338, 339.